

СТРАХИЛ НАРОДНА ПЕСЕН

chitanka.info

Атмаджа дума Страхилу:
— Страхиле, страшна войводо!
Защо си толкоз посърнал,
посърнал, още повехнал?
Дали ти пушка дотегна,
или ти пътя омръзна,
или ти булче домиля,
или ти старост потропа?
Страхил Атмаджи думаше:
— Нито ми пушка дотегна,
нито ми пътя омръзна,
нито ми булче домиля,
нито ми старост потропа...
Снощи на пътя замръкнах,
на връх на Стара планина,
на хайдушката равнина.
Там ми се дремка додрема,
па легнах и си позаспах
на пушка, на табанджата.
Страшен си сънчец сънувах —
отдолу иде потеря,
до седемдесет татаре,
до седемдесет читаци
със седем сини байраци.
Атмаджа дума Страхилу:
— Страхиле, стара войводо,
и туй ли да те науча!
Съблечи дрехи юнашки,
облечи дрехи просешки,
наложи калпак мечешки,
препаши сабя френгия,
нарами дреха просешка,
па земи блюдо божешко,
и иди долу на пътят,
на пътят, на кръстопътят.

На мермер камък да седнеш
под тая сянка дебела
до водицата студена,
при тая бука зелена;
там ще потеря да мине,
секи ще хвърли по пара;
най-подир върви войвода,
той ще ти хвърли пет пари,
па ще те тихо запита:
„Че видял ли си Страхила,
Страхила страшна войвода?“
Докат си дума издума,
а ти на крака подскочи,
извади сабя френгия,
па се наляво завърти;
дор се надясно обърнеш —
сам ще войвода остане.
Страхил на крака подскочи,
съблече дрехи юнашки,
облече дрехи просешки,
наложи калпак мечешки,
препаса сабя френгия,
наметна дреха божешка,
зема си блюдо просешко,
па слезе долу на пътят,
на пътят, на кръстопътят.
На мермер камък поседна,
положи блюдо просешко
на зелената морава
под тая бука зелена,
под тая сянка дебела,
при тая вода студена.
Чакал ми малко, ни много,
тъкмо ми три дни, три ноци;
погледнал Страхил надолу —
то не ми била потеря
от седемдесет юнаци

със седем сини байряци;
на ми е била потеря
колко на небе звездите,
колко на поле тревите,
колко на гора листето.
Всеки си хвърлил по пара,
най-подир върви войвода,
той му е хвърлил пет пари,
и си Страхила попита:
— Видя ли нейде Страхила,
Страхила, страшна войвода?
Докат войвода издума,
Страхил на крака подскочи,
извади сабя френгия,
па се наляво завъртя;
дор се надясно обърна,
сам си войвода остана!
Страхил войводи думаше:
— Войводо, турска баницо,
иди си търси Страхила,
Страхила, страшна войвода!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.